

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda dr. sc. Sanje Otočan, predsjednice vijeća, Sanje Štefan i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća te više sudske savjetnice Lane Štok, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., kojeg zastupa opunomoćenica S. D., odvjetnica iz Z., protiv Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi propuštanja donošenja pojedinačne odluke u predmetu prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 18. lipnja 2020.

r i j e š i o j e

- I. Upravni spor se obustavlja.
- II. Tuženik je dužan tužitelju nadoknaditi trošak spora u iznosu od 2.500,00 kn u roku od 60 dana od dostave ovog rješenja.

Obrazloženje

Tužitelj je ovom Sudu podnio tužbu zbog propuštanja tuženika da u zakonom propisanom roku odluči o njegovoj žalbi zbog neodlučivanja tijela javne vlasti, H. C. d.o.o. o njegovu zahtjevu za pristup informacijama.

U odgovoru na tužbu tuženik navodi da je donio rješenje o tužiteljevoj žalbi, klasa: UP/II-008-07/20-01/171, urbroj: 401-01/14-20-1 od 2. ožujka 2020., koje dostavlja. Smatra da tužitelj nema pravo na naknadu troškova spora jer ne koristi odvjetničke usluge u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku, već samo kada se obraća Sudu pa se postavlja pitanje je li tužitelj intenzivnim podnošenjem zahtjeva za pristup informacijama, a nakon toga podnošenjem žalbe i iscrpljivanjem kapaciteta ureda financiranog od strane poreznih obveznika, a potom traženjem naknade odvjetničkih troškova kod podnošenja tužbi, prešao granicu prihvatljivog i *bona fide* disponiranja u ostvarivanju svojeg prava, jer na navedeni način zapravo dovodi do onemogućavanja funkcioniranja pravnog sustava. Smatra da se rješenje o obustavi postupka ne može smatrati uspjehom u sporu i poziva se na više odluka Suda kojima su odbijeni zahtjevi za naknadu troškova spora. Navodi i to da je tužitelj samostalno podnosio tužbe radi šutnje uprave te nijedna od tih tužbi nije bila neuredna ili na drugi način nepodobna za odlučivanje. Osim toga, i bez pravne pomoći, tužitelj je proširivao tužbene zahtjeve tražeći poništavanje naknadno donesenih rješenja, što dovodi do zaključka da svrha angažiranja odvjetnika u konkretnim slučajevima nije u tome da tužitelj ostvari svoje pravo nego da traži naknadu troškova upravnog spora. Predlaže Sudu da odbije zahtjev tužitelja za naknadu troškova spora i donese odluku da svaka stranka snosi svoje troškove.

Člankom 43. stavkom 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17.; u daljnjem tekstu: ZUS) propisano je ako tuženik u tijeku spora u cijelosti postupi prema tužbenom zahtjevu sud će obustaviti spor.

Tužbenim zahtjevom tužitelj je u smislu članka 22. stavka 2. točke 2. ZUS-a zahtijevao donošenje pojedinačne odluke koja nije donesena u propisanom roku. Budući da je tuženik donio odluku (rješenje, klasa: UP/II-008-07/20-01/171, urbroj: 401-01/14-20-1 od 2. ožujka 2020.) ispunjene su pretpostavke propisane člankom 43. stavkom 1. ZUS-a za obustavu upravnog spora pa je na temelju članka 46. stavka 1. točke 2. ZUS-a riješeno kao pod točkom I. izreke.

Odluka o troškovima spora (točka II. izreke) donesena je na temelju članka 79. stavka 4. ZUS-a u vezi s Tar. br. 23. t. 1. i Tar. br. 50. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.) te je tužitelju priznat traženi trošak za sastav tužbe po odvjetniku.

U Zagrebu, 18. lipnja 2020.

Predsjednica vijeća
dr. sc. Sanja Otočan, v.r.